

[Miljøministeren]

vi kan få gennemført de miljøforanstaltninger, der er nødvendige.

Hr. Leif Hermann var inde på betragtninger, som nok vil blive fortsat i anden omgang, men jeg kan ikke lade være med at tage tråden op, da flere ordførere har været inde på spørgsmålet, som hr. Leif Hermann havde en disput om efter indlægget, og det var spørgsmålet om de, så vidt jeg husker, 37 pct. af Hessens skovområde, der ikke var angrebet af forsurening. Og når man så også fra hr. Poulsgaards side trækker det over til, at der ikke i Danmark er nogen gener med hensyn til skovene, og at skovdøden skyldes helt andre ting, skal jeg erkende, at de lærde er uenige. Men jeg vil alligevel klart præcisere, at de oplysninger, vi har, og det, vi har set, gør os skræmte, når vi tænker på udviklingen for vore skovområder. Det er for sent bagefter at sige, at det var beklageligt. Lad være med at lukke øjnene også for de flere hundrede hektarer dansk skov, der i det nordvestjyske nu er fældet, fordi de var ødelagt af forsurening.

Fru Lone Dybkjærs indlæg var for mig at se meget konstruktivt: handlingsprogram både fra regeringens side og fra kommuner og amter. Som det blev sagt: vi kan ikke længe sige, at den, der sover, forurener ikke. Nej, så let kan vi ikke slippe om ved det, for også om natten sker der udslip af spildevand, som måske kan være dødbringende. Men det, jeg er mest opmærksom på her, er, hvad der stadig væk foregår i ly af mørket, når det drejer sig om at få inddraget det kemikalieaffald, som ifølge dansk lovgivning skal afleveres til Kommunekemi. Vi mangler stadig væk ca. 30 pct. Hvor er det henne?

Vi slipper ikke let om ved problemerne, og det skal vi heller ikke regne med, især ikke, når vi står over for de meget alvorlige problemer, som fru Lone Dybkjær var inde på at der opstår, når naturens udnyttelse mødes med naturens beskyttelse. Mennesket skal leve på denne jord; vi har fået naturen som boltreplads, men sandelig også som levested. Hvordan kan vi finde balancen mellem at udnytte naturen på rette vis og at bevare den sådan, at den ikke bliver ødelagt, men stadig væk er produktiv, og så vi kan aflevere den til børnene i lige så god stand, som vi har modtaget den i? Det er måske en af vore allerstørste miljøproblematikker. Her må en afbalancering til.

Jeg er meget enig i den prioritering, der blev opstillet af fru Lone Dybkjær: energiproblemerne og genteknologien. Vi står over for en vældig revolution. Det var derfor, jeg sagde, det må være under den forudsætning, at det skal være til gavn for menneskeheden og ikke det modsatte. Det betyder, når vi modtager den gave, som ligger også på miljøområdet, at vi skal tage udfordringen op, men samtidig sikre, at denne udfordring ikke løber fra os og udvikler sig til stor skade for os. Det blev sagt i indlægget, at det kan åbne for uanede problemer. De er der allerede, vi må have dem ind i debatten, og så må vi have hold på dem. Så er der bevarelsen af naturværdierne og spørgsmålet om for det fjerde at gribe ind over for husholdningerne. Ja, det kommer, vær helt sikker på det! Vores største forurenere på fosforområdet er jo husholdningerne. Det er spørgsmålet, om vi kan finde andre vaskemidler, der ikke har en negativ, men en positiv virkning, og som kan blødgøre vores vand, så vi ikke ad den vej skaber miljømæssige problemer.

Kemikalieaffaldsdepoterne har jeg så småt været inde på. Amterne er langt fremme. Spørgsmålet om frit lejde kunne man overveje, men jeg synes, amternes indsats nu er nået så langt frem, at de praktiske resultater begynder at vise sig.

CD vil ikke acceptere, at miljøkravene bliver så restriktive, at fabrikker må lukke, sagde fru Birgith Mogensen. Hvis vi skal overholde dansk lovgivning, også den myndigelse, der ligger hos miljøministeren i så henseende, må jeg sige, at det forudsætter, at man følger og overholder landets miljølove.

Fru Anne Grete Holmsgård var inde på det hovedspørgsmål, om jeg er enig med miljøstyrelsen i dens rapporter, manifestationer og i det hele taget det arbejde, der gøres i miljøstyrelsen for at oplyse. Om jeg er enig eller uenig, er jo ikke sagen i første omgang. I første omgang gælder det, at miljøstyrelsen med den ekspertise, der ligger dér, til enhver tid kan og skal orientere ministeren om, hvordan forholdene er, komme med udspil og vurderinger. Så bliver det min opgave at tage fat på disse synspunkter og fakta og træffe den politiske beslutning – her selvfølgelig sammen med de øvrige politikere.

Er der gjort plads til forskningsindsats? Der arbejdes stærkt inden for vores område